

عنوان مقاله:

نقش خویشتن شناسی در افزایش سلامت در مدارس

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی افق های نوین در آموزش و پرورش در هزاره سوم (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

ساری گل حاجیلی دوجی - دانش آموخته ی کارشناسی علوم تربیتی

محمد قدنه - دانش آموخته ی کارشناسی مدیریت بازرگانی

رجب محمد داداری - دانش آموخته ی کارشناسی علوم تربیتی

مهدی حمیدی فر - سطح ۲ حوزه (فقه و اصول)

خلاصه مقاله:

خودشناسی، آگاهی داشتن، درک و شناخت دنیای بیرون و هم چنین شناخت خود در رابطه با دنیای بیرونی، دیدن خویشتن در رابطه با دنیای بیرون، یعنی خودشناسی توسط خویش در محیط خویش است. بنابراین فردی که علاوه بر خود بر محیط بیرونی خود نیز شناخت پیدا می کند می تواند محیط سازمانی تحت امر خود را به خوبی شناخته و با بهبود روابط و ارتباطات کارکنان سازمان زمینه افزایش شاخص های سازمان سالم را فراهم آورد. درواقع می توان گفت اگر مدیران و معاونین مدارس آموزش و پرورش با برخورداری از خویشتن شناسی، محیط سازمانی خود را نیز خواهند شناخت و زمینه حذف متغیرها و شاخص های منفی برای مدارس فراهم و سلامت سازمانی افزایش می یابد. لذا انتظار می رود مدیران با افزایش شناخت از خود، دیگران و سازمانی که در آن خدمت می کنند موجب سلامت هرچه بیشتر سازمان خود گردند. یک سازمان سالم جایی است که افراد می خواهند در آنجا بمانند و کار کنند و خود نیز افرادی سودمند و موثر باشند.

کلمات کلیدی:

خویشتن شناسی، سلامت سازمانی، مدارس.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1987143>

